

Załącznik
do Uchwały Nr XLII/249/2010
Rady Gminy Dąbrówka
z dnia 16 lipca 2010 roku

Uzasadnienie

Dnia 29 kwietnia 2010 roku zostało doręczone do Urzędu Gminy Dąbrówka pismo z dnia 23 kwietnia 2010 roku, w którym Zastępca Dyrektora Wydziału Kontroli i Audytu Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego Pan Marek Pawlak zwrócił się do Rady Gminy Dąbrówka o szczegółowe ustosunkowanie się do skargi Pana _____ z dnia 12 kwietnia 2010 roku.

Komisja Rewizyjna Rady Gminy Dąbrówka wnikliwie zbadała dokumentację postępowań, których dotyczyła skarga Pana _____ i ustaliła co następuje:

Dnia 10 grudnia 2008 roku wpłynęło do Urzędu Gminy Dąbrówka pismo Pana _____ informujące o naruszaniu przez jego sąsiada Pana Ireneusza Młynarskiego przepisów Prawa ochrony środowiska. W związku z koniecznością weryfikacji twierdzeń zawartych w tym piśmie w dniu 23 grudnia 2008 roku przeprowadzono wizję lokalną, w czasie której stwierdzono naruszenia przepisów prawa.

W piśmie z dnia 30 grudnia 2008 roku wezwano Pana Ireneusza Młynarskiego do przystosowania prowadzonej przez niego działalności gospodarczej do obowiązujących przepisów prawa w terminie 30 dni z pouczeniem, że niewykonanie wezwania spowoduje skierowanie sprawy do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

W piśmie z dnia 2 lutego 2009 roku Pan _____ został poinformowany o wynikach przeprowadzonej wizji lokalnej w dniu 30 stycznia 2009 roku oraz o zakresie zaleceń pokontrolnych, które zostały wykonane i które pozostały jeszcze do wykonania przez Pana Ireneusza Młynarskiego. Na podstawie art. 78 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej wójt, jest właściwym organem do kontrolowania zgodności z prawem prowadzonej działalności gospodarczej w obszarze jego właściwości. Wydawanie zaleceń pokontrolnych celem wskazania przedsiębiorcy uchybień, umożliwiającego ich usunięcie nie jest, wbrew temu co twierdzi skarżący, wkraczaniem w kompetencje innych organów, nawet jeśli zalecenia pokontrolne dotyczą uchybień w zakresie regulacji, która nie stanowi podstawy do rozstrzygania spraw administracyjnych przez organy gminy. W świetle dbałości skarżącego o praworządność zarzut ten wydaje się być wynikiem nieporozumienia. Dalsze czynności w zakresie prawa budowlanego nie były podejmowane przez organy Gminy Dąbrówka, z uwagi na fakt, że właściwym w tym zakresie jest Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Wołominie.

Odnosząc się do stwierdzenia, że Pan Ireneusz Młynarski prowadzi warsztat na „działce zagrodowej siedliskowej” należy wskazać, że w piśmie z dnia 21 kwietnia 2010 roku skarżący został poinformowany o tym, że działka należąca do Pana Ireneusza Młynarskiego znajduje

się w obszarze oznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem C4.M-7. Obszary oznaczone takim symbolem są przeznaczone po zabudowę mieszkaniową – przeznaczenie podstawowe. Na terenie tym dopuszcza się jednak realizację obiektów mieszkaniowo-pensjonatowych, letniskowych, obiektów i urządzeń związanych z działalnością rzemieślniczą o uciążliwości mieszczącej się w granicach własności oraz inną nieuciążliwą działalnością gospodarczą i komunalną. Zarzut naruszania przez Pana Ireneusza Młynarskiego postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego był sprawdzany nie tylko przez organy Gminy Dąbrówka, lecz także przez Inspekcję Ochrony Środowiska WIOŚ – Delegatura w Mińsku Mazowieckim, która w piśmie z dnia 17 kwietnia 2009 roku, sygnatura: MM-IN.sb.4151/12/4153/16/09 stwierdziła, że lokalizacja zakładu zgodna jest z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Inspekcja Ochrony Środowiska WIOŚ – Delegatura w Mińsku Mazowieckim zajęła się sprawą Pana Ireneusza Młynarskiego po przekazaniu skargi Pana [imię] postanowieniem Wójta Gminy Dąbrówka z dnia 6 marca 2009 roku o sygnaturze: 7620/07/2009.

Odnosząc się do twierdzeń skarżącego dotyczących braku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, należy wskazać, że decyzja taka jest wydawana tylko na wniosek. W wykonaniu zaleceń pokontrolnych Pan Ireneusz Młynarski złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dnia 2 lutego 2009 roku. Wobec nieuzupełnienia braków formalnych tego wniosku został on pozostawiony bez rozpoznania, o czym Pan Ireneusz Młynarski został poinformowany w decyzji z dnia 24 lutego 2009 roku numer 02/2009.

Niemożliwe jest odniesienie się do interpretacji skarżącego zachowań pracowników Urzędu Gminy Dąbrówka, w tym w szczególności zachowania pracownika Urzędu Gminy Dąbrówka – Jacka Karpińskiego wobec niego, które nie znajdują potwierdzenia w aktach spraw prowadzonych z wniosków skarżącego. Niemożliwe jest także zajęcie stanowiska wobec treści i sposobu prowadzenia rozmów telefonicznych przez skarżącego z pracownikami Urzędu Gminy Dąbrówka. Wobec tych zarzutów stawianych przez skarżącego, pracownikom została zwrócona uwaga na szczególne znaczenie zasady pisemności w procedurze administracyjnej oraz bezstronności pracowników samorządowych. Skarżący bezpodstawnie uznaje pismo z dnia 24 września 2009 roku, jako potwierdzenie niewłaściwego sposobu postępowania pracowników Urzędu Gminy Dąbrówka. W piśmie tym wyraźnie stwierdzono, że zarzuty kierowane przez skarżącego pod adresem pracowników Urzędu Gminy Dąbrówka nie mogły być w żaden sposób zweryfikowane.

Odnosząc się do stwierdzenia, zgodnie z którym działania podejmowane przez organy Gminy Dąbrówka mają „jednoznaczny wydźwięk: ten warsztat ma działać za wszelką cenę (...)”, należy stwierdzić, że organy Gminy Dąbrówka nie mają wpływu na sposób interpretacji przez skarżącego ich działań. Należy jednak stwierdzić, że skarżący był wielokrotnie informowany na piśmie zarówno przez organy Gminy Dąbrówka, jak i przez inne organy administracji publicznej o środkach prawnych umożliwiających rozstrzygnięcie sporów sąsiedzkich, a w

szczegółności o treści art. 144 Kodeksu cywilnego i trybie dochodzenia roszczenia, którego źródłem jest ten przepis.

Odnosząc się do wskazywania jako podstawy prawnej podejmowanych czynności wobec Pana Ireneusza Młynarskiego ustawy o swobodzie działalności gospodarczej należy wskazać, że Pan Ireneusz Młynarski prowadzi działalność gospodarczą i w związku z tym nie można czynić organom administracji publicznej zarzutu, że stosują wobec niego tę ustawę.

Wbrew temu co twierdzi skarżący w piśmie z dnia 19 sierpnia 2009 roku, sygnatura: 7620/13/2009 nie znajduje się stwierdzenie, że wypalanie śmieci w instalacjach domowych nie mieści się w zakresie kompetencji wójta. W piśmie tym skarżący został poinformowany o zakresie kompetencji Inspekcji Ochrony Środowiska oraz o organie właściwym do rozpatrzenia skargi na naruszenie prawa budowlanego i trybie wniesienia takiej skargi.

W piśmie z dnia 1 października 2009 roku skarżący został poinformowany, że nie wykazał interesu prawnego umożliwiającego dopuszczenie go do udziału w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wszczętej z wniosku Pana [imię] [nazwisko]. Postępowanie w sprawie zasadności odmowy udziału w postępowaniu toczy się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Warszawie pod sygnaturą akt: KOA 1291/Oś/10.

Skarżący twierdzi, że w piśmie z dnia 24 marca 2010 roku została podana mu nieprawdziwa informacja, zgodnie z którą, jak twierdzi skarżący, wniosek Pana [imię] [nazwisko] został „pozostawiony bez odpowiedzi”. Zdaniem skarżącego informacja ta jest niezgodna z prawdą, gdyż w sprawie została wydana decyzja z dnia 24 lutego 2009 roku. Tymczasem należy wskazać, że w piśmie z dnia 24 marca 2010 roku skarżący został poinformowany, że wniosek został **pozostawiony bez rozpoznania**. Pozostawienie bez rozpoznania nastąpiło w formie decyzji administracyjnej z dnia 24 lutego 2009 roku. W konsekwencji zarzut o nieprawdziwości informacji podanej skarżącemu w piśmie z dnia 24 marca 2010 roku jest bezpodstawny.

Okoliczność, że pisma skarżącego są przekazywane do rozpatrzenia właściwym organom nie stanowi podstawy do wniosku, że organ uznaje go za stronę postępowań, których te pisma dotyczą. Organ przekazując pisma skarżącego wykonuje jedynie obowiązek nałożony przez ustawodawcę przestrzegania z urzędu swojej właściwości.

Odnosząc się do zarzutu „fałszowania rzeczywistości i pozbawiania praw”, należy stwierdzić, że są one bezpodstawne. Nie jest intencją organów Gminy Dąbrówka wprowadzanie nikogo w błąd, a w szczególności nie jest intencją Urzędu Gminy Dąbrówka wprowadzanie w błąd skarżącego. W piśmie z dnia 1 października 2009 roku nie zostały przekazane jakiegokolwiek cytaty z przepisów, lecz jedynie informacje oparte na przepisach prawa. Ocena działania organów Gminy Dąbrówka wobec skarżącego zawarta w tym samym fragmencie pisma, w którym zarzuca on fałszowanie rzeczywistości jest nieuprawniona i krzywdząca.

Odnosząc się do wniosku o zainstalowanie oświetlenia ulicznego naprzeciwko bramy skarżącego wyjaśniam, że na pisma skierowane w tej sprawie Pan   otrzymywał odpowiedź. Pragnę poinformować, że gmina sukcesywnie wymienia stare lampy oświetleniowe, o małym natężeniu i promieniu światła, na lampy nowe o większym zasięgu oświetlenia. Nowe lampy montowane są, co do zasady, na co drugim słupie energetycznym. Odstępstwo od tego stanowią jedynie miejsca szczególnie niebezpieczne, tj. skrzyżowania, zakręty i obszary o bardzo zwartej zabudowie. W sąsiedztwie nieruchomości Pana występuje dosyć luźna zabudowa, nie ma niebezpiecznych skrzyżowań ani zakrętów, dlatego też lampy montowane są, tak jak w większości miejsc, na co drugim słupie energetycznym. Nie ma uzasadnienia montowanie dodatkowych lamp, tym bardziej, że w miejscu tym w ostatnich latach został wybudowany chodnik, co znacznie poprawiło bezpieczeństwo pieszych, poruszających się w pasie drogi.

W sprawie nieporozumienia dotyczącego pojęcia „oczywistej omyłki” skarżący został pouczony w piśmie z dnia 21 kwietnia 2010 roku o sygnaturze: 7620/10/2010.

Odnosząc się do zarzutu wadliwie działającej elektronicznej skrzynki podawczej wyjaśniam, że o przyczynach nieprawidłowego funkcjonowania Elektronicznej Skrzyni Podawczej skarżący został poinformowany w piśmie z dnia 19 kwietnia 2010 roku, znak UG-0303/4/2010.

Zarzut lekceważącego stosunku do przepisów prawa jest nieuprawniony. Treść pisma z dnia 22 października 2009 roku, na które powołuje się skarżący uzasadniając ten zarzut, tak jak wszystkie pozostałe pisma powoływane przez skarżącego świadczy o poważnym traktowaniu każdego pisma kierowanego przez skarżącego do Urzędu Gminy Dąbrówka.

Informacje o właściwości organów ścigania oraz sądów w sprawach kierowanych przez skarżącego do Urzędu Gminy Dąbrówka miały na celu umożliwienie mu jak najpełniejszej realizacji jego obywatelskich uprawnień.

Wniosek Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 4 marca 2010 roku, na który powołuje się skarżący jako dowód na nieprawidłowe działanie organów Gminy Dąbrówka został oddalony przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją z dnia 30 marca 2010 roku (KOA/814/Oś/10). W konsekwencji zarzut oparty na tym wniosku należy uznać za bezpodstawny.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że skarga Pana   jest nieuzasadniona.